

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 36.

Trettende Session.

12te Møde.

Fre dagen den 18de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Klæc (forts.): Denne Anstuelſe blev tiltraadt af den daværende Indenrigsminister, hvorimod Finantsministeren paa det Beſtemteſte formeente, at det var Statens Eiendom. For at ſætte det værende Thing nogenlunde iſtand til at bedømme denne Strid, ſkal jeg tillade mig at gaae noget tilbage til denne Fonds Oprindelse og give en ganſke kort Udfigt over, hvorledes det egentlig er gaaet med den. Jeg troer, at vi Alle maae være enige i, at det at indqvartere Soldater rundt omkring i Landet nærmest er en Statsſag, og ikke nogen Communalſag. Det har ogſaa tidligere ſtedſe været anerkjendt ſom en reen Statsſag; det var ſaaledes indtil 1763, da man fandt paa at forlægge Militairet til Byerne. Tidligere afholdtes navnlig Qvarteret for Ofſicerer i deres Gage, og det var alſaa ligefrem en Statsſag at faae Qvarterer og de øvrige dertil hørende Beqvemmeligheder. Denne Byrde var i Begyndelſen meget ubetydelig; men da man mærkede, at den blev de enkelte beqvarterede Kjøbſtæder for ſtor, ſaa indførte man den ſaakaldte Hjælpeindqvarteringsſkat, ſom beſtod deri, at de øvrige Kjøbſtæder bidroge til at bære de Byrder, ſom de øvrige beqvarterede Kjøbſtæder havde at bære. Oprindelig var det ſaaledes en heel communal Ordning, idet de enkelte Kjøbſtæder indbyrdes godtgjorde hinanden det Beløb, ſom var nødvendigt for at bære denne Byrde. Det laa imidlertid i Sagens Natur, i Særdeleſhed da Indqvarterings-

væſenet tiltog i en betydelig Grad, at der maatte opſtaaende endeel Forvirring, da Kjøbſtæderne ikke engang rigtig vidſte, hvor de forſkjellige Troppeafdelinger laae, hvorved der alſaa maatte opſtaaende Uorden med Henſyn til Afregningen. Saaledes henſtod Sagen til 1785, da der blev nedſat en af de mange Commiſſioner, der have været nedſatte i denne Sag, og den foreslog, at man for ſaavidt muligt at faae Orden i denne Sag ſkulde lade diſe forſkjellige Bidrag fra de enkelte Kjøbſtadcommuner indbetale i Amtſkaſterne, og Amtſforvalterne ſkulde da indſende dem i Forbindelſe med de kongelige Intrader her til Hovedſtaden, hvor man da oprettede den ſaakaldte Generalindqvarteringscommiſſion, ſom da igjen ſkulde fordele dem ſaaledes, ſom Byerne kunde gjøre nogen rimelig og nogenlunde billig Fordring paa. Denne Beſtemmelſe traadte ogſaa i Lovskraft, navnlig ved Reglementet af 1788, og fra den Tid beſtod der alſaa paa en Maade et Slags blandet Forhold; det var i ſit Væſen en fuldſtændig communal Skat, der ad Regjeringsveien indkom til den kongelig anſatte Beſtyrelſe, der ſaa igjen forbealte Beløbet paa forſkjellig Maade mellem de forſkjellige Kjøbſtæder. Denne Indqvarteringscommiſſions Virkſomhed ſynes i det Hele at have været meget heldig; den havde i Aaret 1800 opſamlet en Fond af omtrent 14,000 Rd., der var fremkommet derved, at Kjøbſtæderne havde ydet et noget større Bidrag til diſe Fornødenheder, end der abſolut var nødvendigt. Der var allerede dengang Spørgſmaal om — ſaaledes lyder idetmindſte Indqvarteringscommiſſionens Beretning — ved Rigning at tilbagegive Kjøb-